

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 Lová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-80 szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Vidéki városok ügye.

Pécs, 1895. szeptember 23.

A képviselőház teendőinek ránk nézve egyik legérdekesebbje lesz a közel jövőben a vidéki városok ügyének tárgyalása. Tizenöt törvényhatóság ugyanis feliratilag kérte a törvényhozást, hogy a vidéki városokban épülő új házak adómentességét terjessze ki tizenöt esztendőre, mert az építkezési kedv, mely a fővárosban már-már egészségtelen mérvet ölt, a vidéken annyira alászállt, hogy nagyobb állami kedvezmények nélkül fel nem lendülhet, a mi aztán a vidéki városok visszamaradását s a házbéreknek magasra csigázását idézi elő, úgy hogy az állami és törvényhatósági tisztviselők lakbérilletményüket tetemesen meghaladó összegeket kénytelenek fizetni házber fejében, dacára annak, hogy a lakbérilletmények csak nemrég feljavítva lettek.

Ennek a kérdésnek képviselőházi tárgyalása nem azért ígérkezik érdekesnek, mintha ettől valami kedvező eredményt varnánk a vidéki városokra nézve, mert hisz megszoktuk már, hogy az agyonrendszabályozott törvényhatóságok kérvényezési joga tartalom nélkül való üres komédiává fajult. Ha bármely helyi vagy országos érlektü dologban is szólalnak fel a törvényhozásnál, ez minden megjegyzés nélkül egyszerűen kiadja a kérvényeket az illető szakminiszternek a nélkül, hogy számon kérné tőle, miként intézte el, vagy egyáltalán elintézte-e azokat.

A kérvények tehát egyszerűen a miniszteri levéltárak töltelékeivé lesznek, a honnet egyesek nagy ritkán csak olyankor kerülnek napfényre, ha a kormány azokat egyes kedvenc tervei keresztülvitelére annak bizonyítéka gyanánt rántja elő, hogy ime ez meg ez a törvényhatóság is kérelmezte a kérdésben forgó kormányi vagy törvényhatósági intézkedést.

Az ilyen kérvények és feliratok azonban újabb időben rendszerint a kormány megrendelésére főispáni asszisztencia mellett gyárilag szoktak készülni, s mivel a vidéki városok érdekében

benyújtott kérvények nem ebből a fajtaból valók, el vagyunk rá készülve, hogy ezek a kormánynak tanulmányozás végett fognak kiadatni, ott pedig örökre eltemetve maradnak.

Reméljük azonban, hogy e kérvények tárgyalása közben szóba fog kerülni a törvényhozás színe előtt az a mostoha elbánás, melyben a vidéki városok a kormány részéről részesülnek, a minek meglesz legalább az a haszna, hogy az ország közvéleménye figyelmessé lesz téve erre a kérdésre, mely nemzeti megerősödésünk- és magyarságunkra nézve bir legalább is olyan fontossággal, mint az elített memorandisták szabadon bocsátása.

Azok a kérvények nagyon is szerény keretben mozognak, a mikor a városok felvirágoztatása érdekében egyebet sem kívánnak, mint az új házak adómentességének némi kiterjesztését.

Igaz ugyan, az adómentesség mértéke nagy befolyással van az építkezési kedv mikénti alakulására, mint ezt a fővárosban a 15, 20, sőt 30 éves adókedvezmények hatásából láttuk; az is igaz, hogy a városok fejlődésének egyik fokmérője az építkezés mennyisége és díszes volta: ámde tévednénk, ha ezt valamely város emelkedésének egyedüli feltételének tekintenők, mert a sok új épület csupán külső díszet emeli a városnak, de a polgárság boldogulása még sok más tényező összehatásától is függ, már pedig az épületek tömegei csak a külső keretét adják meg a városnak, magát a várost a lakosság összessége teszi ki.

A városi lakosság emez összességére pedig súlyosan nehezedik a kormány atyai gondoskodása. Kezdve a kormány „minden leben kanna”-szerű és a kicsinyes szekaturáig menő ellenőrzési jogától a városokra rakott óriási állami terhekig, az állam minden téren csak gátlólag hat a városok fejlődésére.

Avagy mit szóljunk arról az erkölestelen licitációról, a melyre a kormány a városokat minden állami intézmény létesítésénél s hivatalainak

elhelyezésénél meginvitálja s ellentétes érdekeiknek egymás ellen való kijátszásával minél nagyobb áldozatok meghozatalára ösztökéli.

Ha valamely kulturális vagy humanitárius intézményt akarunk létesíteni, a kormány annak kutatásával akadékoskodik, vajjon megbirja-e a lakosság annak terheit, de ha egy állami hivatal elhelyezéséről van szó, akkor nincs az a nagy áldozat, a melyet készségesen el ne fogadna, sőt egyenesen meg ne követelne, ha mindjárt nyakig merül is az adósságba miatta a város.

Igy fejlődnek egyes városok hivatalnokvárosokká, minden egyes hivatal felállításánál újabb és újabb hatalmas érvágásokkal, a nélkül, hogy ezek a hivatalok aztán hozzájárulnának a vállalt terhek törlesztéséhez, mert a kormány hivatalnokaitól bezsebeli ugyan a maga adóját, de a községi terhek viselése alól nagy kegyesen felmenti őket.

Nem a legképtelenebb helyzet-e ez?

A városi polgárság óriási áldozatok árán kiviszi, hogy az állam közéjük telepíti hivatalnokait, de ezek egy fillérel nem járulnak a községi terhek viseléséhez, mert a városokat tönkretévő újabb fogyasztási és regale törvények következtében az indirekt adózás is az államkasszába folyik egyedül, de azért az az állami hivatalnok szavazatával éppen úgy befoly a városi ügyek intézésébe, mint az a városi polgár, a ki az állami adóját csaknem meghaladó összeggel járul a város kiadásainak fedezéséhez.

Tökéletes hasonmása ez a mi régi nemesi alkotmányunknak, a mikor az adómentes nemesség szavazta meg az adókat az adózó jobbágyság nyakába. A jobbágyságot 1848-ban felszabadították, a városok szabad polgárait pedig a mi „szabad-élvü” kormányaink visszaszülyesztették a jobbágyságba.

Ha a vidéki városokat fejleszteni és felvirágoztatni akarjuk, pedig ezt akarnunk kell, mert városaink legerősebb védőbástyái a magyarságnak s a kulturának, akkor ne csak 15 évi adómentes-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Ma így, holnap úgy!

Ejféli. A szobának egész ünnepi színe van. A gyertyák vígan lobognak a karos tartókban. A kandallóban pattog a tűz, szelid meleggel töltve meg a szobát: a virágok a fal sötét szegleteibe hajolnak. A levegő kifejezhetlen illattól balzsamos. A pamlag párnáját négyfelől gyönyörű szalagok övedzik, s aranyos bojtok csüngenek alá mind a négy sarokról.

A férfi gondosan van öltözve, csupa illat, csupa választékosság. A haja kétfelé elválasztva, fürtökben hullámszik. Bajza és szakála kacéran fésült, arcán a haloványság kifejezésteljes. Chinai crepp inge, selyem csikokkal, ügyesen engedi látni az izmos hóféhér nyakat. A nő balkarja elbájos keccsel öleli át az ifju szép fejét: szőke haja, hamis fürtökben csokolja domboru homlokát s ingerlő hanyagsággal takarja az alabastrum vállakat. A fekete selyem pongyola, melyet asóles csipkék díszítenek, félig szétnyílik a hullámsó keblen, míg másik felében csak egy — gomb tartja össze. A jobb karja a lábtakaró aranynyal kivert selyemrojtjaival játszik.

A férfi: Bocsásd meg nekem, de lásd, vannak pillanatok, a mikor a szív úgy teli van örömmel, hogy majd ketté szakad. Boldog vagyok, olyan boldog vagyok, hogy itt nálam vagy, hogy sirni szeretnék.

A nő: Tehát ön boldog. Mondja még egyszer, ismétlje; hiszen ez az én egyedüli mentőm.

A férfi: De hát te nem tudod, hogy azon nap től kezdve, melyben megláttalak, ha csak reád gondoltam is, a láz fogott el. Ha ez isteni órára gondol-

tam, melyet te mindig elhalasztottál, egész lényemben kéjes borzalmat éreztem. — szívem verése megállott és azt hittem, hogy meg kell halnom.

A nő (érzekenyen): Való, igazán való mind ez?
 A férfi (lelkesen): Kívánj bizonyítékot, mindenre kérek, követelj tőlem valami lehetetlent, em berfelettit!

A nő: Nem, barátom, ön itt van, ön azt mondja, hogy szeret, miért kételkedném? De tudja, mi nők mindig attól félünk, hogy csak szeszély tárgya vagyunk, a szeszély egyszer kielégítve, a szerelem olykor elrepül, s önként minket eldobnak, mint egy virágot, melynek illatát élvezték, ez az, a mi minket oly soká ingadozóvá tesz.

A férfi: És én azt mondom neked, ellenkezőleg, vannak illatok, melyek mámorba ejtenek, de csak miután azt soká igen soká élveztük. Hatásuk észrevehetetlenül hatalmaskodik s illatuk bódítóbb lesz. Azt mondanánk egy symphonia vagytok, melynek minden árnyalatait csak többszöri hallás után élvezni az ember egészen — és csak idővel érhetjük el a test és lélek teljes egyesülését. — Mindennap jobban ismerjük egymást, mindennap erősebben fűződik körénk az a rózsá lánc, mely minket egyesít. Legcsekélyebb kívánságod parancs lesz. Három mértőldet gyalogolok, hogy neked egy gombostűt megkeressek.

A nő (mosolyogva): Nagy bohó ön!

A férfi: Engedd, hogy csodáljalak. Ha tudnád milyen csinos vagy ma este! Ugy-e soha többé nem fogjuk egymást elhagyni? Nizza környékén tudok egy csodaszép kis villát. Megveszem számodra és oda megynk elrejtteni boldogságunkat mindenki elől.

A nő: Nem akarok az ön gyöngédségén kívül mást, — de nagy örömmre lenne, önnel utazhatni, úgy tetszik nekem, hogy akkor inkább mondhatnám önt magaménak.

A férfi: Legyen. — Olaszországba utazunk, de azért csak engedd, hogy neked adjam a nizzai kis házat, valódi fészeke az a szerelmeseknek, telve nap-sugárral. — Az lesz a mi leszállónk elmenet és visszajövet. Aztán megyünk Genuáig és onnét meglátogatjuk Flórencet, Rómát és Nápolyt. Utolsó utazásom alkalmával láttam a Toledoi utcában egy ódon nyakéket, valódi csodaszépség és az oly nemű szépséghez mint a tied, istenien fog állni.

A nő: Határozottan megiltom önnek az aféle költséges gondolatokat.

A férfi: Költséges. Hogyan? tudnám én vagyonomat valaha jobban felhasználni? Vagy inkább vagyonomat, mert most minden, ami az enyém a tied is. Nem tudhatjuk mi történik. Egészen független helyzetet akarok számodra biztosítani és mindjárt holnap beszéllek erről a jegyzővel.

A nő: Szeressen csak engem, én csak arra kérem.

A férfi: Nem, az nem elég. Mindenem, mivel e világon bírok, neked szeretném adni. Egy mosolyodért, szép biborszájad egy csókjáért szívesen lennék köldűs, gyöngédséggel, alázatossággal és nélkülözéssel telt élettél szeretném neked bebizonyítani, mennyire becsülöm azt a kincset, mit reám bízol. A legnagyobb áldozatokat szeretném hozni, — fekete kenyeret enném, hogy neked gyöngyöket adhassek.

A nő: Hallgasson, örültté tesz.

A férfi: Ugy-e az enyém vagy egészen az enyém?

A nő: Igen, egészen a tied!

Együtt: Az enyém! a tied! tied! enyém! tied! stb.

seget adjunk a bennük épülő új házaknak. hanem mondjuk ki törvényhozásilag, hogy az állami hivatalok elhelyezése egyedül és kizárólag a közérdek legyen az irányadó s a városoktól azokért külön áldozatok hozatalát követelni, de elfogadni sem szabad; az állami hivatalnokokat pedig mentjük fel az állami adók fizetése alól, hisz ezzel az állam ugy sem tesz mást, mint elveszi egyik kézzel azt, a mit a másikkal ad, hanem e helyett kötelezzük őket hozzájárulni a községi terhekhez, hisz ők éppen úgy élvezik a város összes intézményeinek áldásait, mint bármely más polgár, igazságos és méltányos tehát, hogy segítsenek is viselni a terheket, a melyek azoknak az intézményeknek létesítéséből és fentartásából a város polgárait hárulnak.

Kérünk egyszer már tetteket is, mert az üres ígéretek, a szokásos biztatások a sok keserves tapasztalat után már hitelre nem számíthatnak.

* **A trieszti műbörgyártás.** A tamarindbörgyártás Triesztben még mindig nem szűnt meg, a mint azt néhány újabban köztudomásra jutott eset igazolja. Igazán szégyenletes állapot, hogy annak dacára, hogy orvosilag be van bizonyítva, hogy a tamarindbor — tamarind kivonat, szesz és víz keveréke, amelybe néha bor is jön — ártalmas az egészségre, még mindig nem tudták Triesztben elnyomni a műbörgyártást. Minden kommentár nélkül csak azt idézzük, hogy Triesztben egy tamarindkivonat gyár van, a melynek tulajdonosa Feo-Mell — szelében hosszában hirdeti a készítményeit. Kétségtelen, hogy ezeket gyakran használják vízzel keverve hűsítő itall gyanánt, de aránytalanul többet használják fel a műbörgyártáshoz. Mindaddig a mi Ausztriában is nem lép műbortörvény életbe, nincs is a helyzet javulására kilátás. Az egész dolgon különben nem akadnánk föl, ha nem volna tény, hogy Magyarországra is lépten nyomon csempésznek be trieszti műbort. Az Ausztriával lejáró kereskedelmi és vám-szerződés megújításánál egyik feladatát kell, hogy képezze a kormánynak, hogy a ma fennálló állapotokat tisztázza. Mert az sincs rendjén, hogy egyes többé kevésbé lelküsergetes magyar borkereskedők úgy kerültek meg a magyar műbortörvényt, hogy olasz és dánait boraikat Triesztben át hozzadják, miután ott alaposan pancsoiták. Csakis a műbortörvény kijátszására irányuló törekvés indította a magyar borkereskedő-kar egy részét arra, hogy Triesztben megtelepedjék vagy ott fiokot alapítsanak.

Hírek.

Pécs, 1895. szeptember hó 23.

— **(Tanítói gyűlések.)** A pécsvárad vidéki tanító egyesület — mint levelezőnk írja — f. hó 25-én d. u. 2 órakor Kis Hirden Kremmer Károly tanító lakásán szakgyűlést tart. Tárty: Nevelés tanból

II.

Reggel három óra. A gyertyák végig leégtek, reszkető fényök nagy — árnyakat vet a falon. A tűz már csaknem kialudt; semmi sem maradt a tűzhelyen, csak az égő üszök, a mi kiállhatatlanul füstöl. A fonnyadó virágok busan hajolnak száraikon, a levegő nyomott. A szép párnák a földön hevernek a lábtakaróba csavarva.

A férfi kuszált, rendetlen haja látni enged egy kis kopaszságot, az egyik bajeza az eget fenyegeti, míg a másik busan hajlik a föld felé, szeméi vörösek és egy kissé könyeznek.

A nő arca piros, szeméi alatt vékony barázdák kékelnek. A fürtöcskék eltűntek, ritkult haja alól domborodik ki a magas homlok! pongyolája kuszált és gyűrött; a csipkék összetépte.

A nő (igen szeretetre méltón): Ugy tetszik nekem, mintha még jobban szeretnélek.

A férfi: Én is, én is... (ásit, s ez által két vastag könyű gyűl szeméibe.)

A nő: Oly jó, ha nem érezzük magunkat egyedül az életben, oly jó tudni azt, hogy van egy szív, a melylyel félelem nélkül közölhetjük kívánságainkat, reményeinket s gondolatainkat.

A férfi: Mondja csak kedves barátnóm, azt hiszem már nem sokára fél négyre.

A nő: Nem törődöm vele. Oly sok dologról szeretnék még veled szólni. Beszéljünk egy kissé utazásunkról.

A férfi: Melyik utazásról?

A nő: Szép utunkról Flórencen, Rómán, Nápolyon át.

A férfi: Ah! Az olaszországi utról? Gondolhatja, hogy az nem történhetik meg mindjárt, dolgaim, családi érdekeim kötnek Párishoz, nem utazhatom meg gondolatlanul ma, vagy holnap.

és egészségtanból értekezés szaktudósok közreműködésével. Ugybarátok tisztelettel meghívának. — A „baranyavár vidéki tanító-egylet” f. évi október hó 3-án d. e. 9 órakor (kedvezőtlen időjárás esetén okt. 10-én) a főherceglaki népiszkola helyiségében fogja megtartani évi rendes közgyűlést: Tárty-sorozat: 1. Az ülés megnyitása. 2. Tisztaítás. 3. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 4. Jelentések. 5. A „Herresbacher-féle táblás számolótató gyakorlati bemutatása. 6. Pénz- és könyvtár vizsgálat, tagdíj szedés. 7. Előre bejelentett pályaványok tárgyalása. 8. A főherceg uradalmi mintagazdaság megtekintése.

— **(A pécsi kath. kör zeneestéje.)** A pécsi katolikus kör f. hó 25-én (szerdán) saját helyiségeiben zeneestélyt rendez.

— **(A szombati hangverseny.)** A beköszöntött haute saison első megnyilatkozása volt a szombaton Bak Adolf fiatal hegedűművész, városunk szülőtte s egykor talán még országokra szóló büszkesége által adott hangverseny. — Ez alig 19 éves ifjú máris fényes tanulmányokat adta nagy zenei tehetségének párosulva óriás szorgalommal, melynek eredményét e hangversenyen mutatta be először nyilvánosságnak. — A szép számban megjelent közönség bő tapssal adta elismerésének tanujelét a meglehetősen nehéz concert-darabokból összeállított műsor halatára, melyben Wieniawsky és Sarasate hegedűvirtuózok brillians szerzeményei váltakoztak Mendelssohn dallamos concertjeivel. — A legnagyobb hatást az utolsó számmal érte el a művész, a magyar motívumokon nyugvó Sarasate féle „Zigeunerweisen”-nel, a mint egyáltalán — különösen fiatal korára való tekintettel — inkább bámulatba ejtett akadályokat nem ismerő technikai készsége által, mintsem akár az előadás originalitása, akár az érzelmek mélysége, vagy a felfogás érettsége által teljes egészében a szó finomabb értelmében vett művészt tudta volna feltűntetni. — Ezek oly kellekek, melyek hiánya idővel önmagától elenyészhet s a művészi egyéniség fejlődésével elmúlhat. — mit remélünk is, — de a melyek meg nem tanulhatók. — A mi hatás melegségéből a hegedűművésznél hiányzott, bőven kárpótolta azt Bárdossy Irén kisasszony hangversenyének. ki kitűnően iskolázott, szép hangjával, kedves előadásával és bájos megjelenésével egy csapásra meghódította a közönséget. — A magyar és német szövegű dalokból összeállított változatos műsorral valóban kiváló művezetet nyújtott ily finom előadást már rég nem hallott közönségünknek, mely a műsorral meg nem elégedve, minden fellépésnél tapsaival többször kihívta és arra bírta a művésznőt, hogy programját egy pár dallal megtoldja; reméljük is, hogy meg többször lesz alkalmunk a művésznő énekében — de már a nemsokára megnyitandó új színház esernyőiben — gyönyörködhetni. — Meg kell még emlékeznünk Jaksch Ede ur valóban mesteri zongorakíséretéről is, melylyel nem csekély mértékben járult e valóban élvezetes est sikeréhez.

— **(Adomány.)** A havi hegyen felállítandó kökereszt költségeihez Kárrés és Geitche urak mint a ferenciek utcai „Vörös Kereszthez” címzett droguista cég tagjai egy forinttal járultak, mely összeget szerkesztőségünk rendelkezési helyére juttatta.

A nő: Az igaz, különben Olaszország sokkal szebb is tavasszal. Annvit beszéltek nekem a francia vidéki városok pompájáról... Igaz: tartok tőle, hogy az ódon nyakék tavaszig el lesz adva.

A férfi: Ha el lenne adva, nem volna nagy baj, mert őszintén szólva, nem érné meg azt a messés árat, a mit érte kértek.

A nő: De ha most lemondunk az olaszországi utról, elmehetnénk legalább Nizzába. — Nizza nincs messze.

A férfi: Tény, hogy közelebb van Olaszországnál, de ez is egész utazás.

A nő: Megnézzük a villát.

A férfi: Miféle villát? Ah! azt a kis lyukat a mentonei uton? Ördögösen nedves.

A nő: Ah?...

A férfi: Igen, azt hiszem, nem sokat nyernék vele. Barátaim egyike, a ki ott lakott, figyelmeztetett, hogy két nap alatt benőtte csizmáját a moha.

A nő: Azt mondtad, hogy egy napsugaras fészek.

A férfi: Ha nap süt, de igen gyakran esik, igen gyakran... Kedves barátnóm, ön tudja, mennyire szeretek önnel fecsegni, — de összeesem az álomtól.

A nő: Az igaz és aztán, holnap korán kell fölkelned, hogy a jegyzőhöz mehecs.

A férfi: Épen nincs szükségem holnap a jegyzőhöz menni.

A nő: Beszéltél nekem tervekről jövőre nézve: elhelyezésekről nevezem...

A férfi: Minden bizonynyal, de még meg kell választani a pillanatot. Jelenleg a Keleti mozgalmak miatt, minden papiros hanyatlak. Fogadom, ön azt sem tudja, hogy az albán-görög-török háború legközelebb ki fog törni?

— **(A kath. legény egyesület műkedvelő előadása.)** Nagy számú hallgatóság nézte tegnap végig a kath. legény egyesület helyiségében a „Huszárok és dámák” című 4 felvonásos vígjátékot. Vonzó képet nyújtott a fényesen megvilágított kis színpad s az azon sűrű forgó alakok, kik sok fáradság, tanulás után szépen megallottak helyüket. Köpf Anuska (Aspasia) általános ismert és szeretett alak a legény egyesületi színpadon, helyes kis szobaleány volt, ki igazán minden mesterkétség nélkül játszotta hálás szerepét. Különösen csinos alakítást nyújtott a második felvonás ama jelenetében, hol a gróf kisasszony személyét képviseli: igazán a természet leánya volt, kin külső behatások nem vesznek erőt. Ernhaft Nándor (Mercurius) egy öreg kulcsárt játszott megragadó sikerrel. Alakításai hol bámulatba, hol meg oly extazisba hozták a hallgatóságot, hogy az szünni nem akaró tapssal jutalmazta a fiatal dilettant. Ernhaftban — bátran mondhatni — határozott színész-véna lüktet, ki e téren szép jövőt találna. Műkedvelők között kevés ily komikus található, mint Ernhaft, ki precíz játékát utánozhatatlan mimikával fűszerezi, a mi sohasem marad el hatás nélkül. Még különösen Mottl János (Szikra) „közhuszár”-ja érdemel említést ki a nyers, faragtalan huszár szerepében igen jól mozgott. Eltalálta a hangulatot, sőt mondhatni beleélté magát szerepébe. Hermann Mariska (Auróra gróf kisasszony) eléggé megállotta helyét, ugy szintén Kovács Róza. Liebharrdt Jenő és Mittag Góza is. Még Begyó Alajos bácsiról kell megemlékeznünk, ki nem restelve betekent át tartó fáradságot, vesződséget oly valamit produkált ügyes rendezésével, betanításával, mi méltó elismerést érdemel. Tíz óra felé a függöny utolszor legördült. — megkezdődött a tánc. Koródi Károly zenéjére járta a fiatalság reggelig. A szépnem közül a következőket sikerült tudósítónknak feljegyezni: Ernhaft Erzsébet, Stalenberg Mari, Stalenberg Tera, Köpf Anna, Sternieska Sarolta, Nürnberg növ., Szanger Jozefin, Pehr Mariska, Felber Lujza, Lóor Sarolta, Horváth növ., Lill Katalin, Gergics Katalin, Mikó Emma, Praininger Mariska, Rohard Jozefa, Réder Erzsébet, Pozsgai Mariska, Nyanyai Juliska, Balogh Mariska, Cserdi Ida, Kovács Róza, Hermann Mariska, Drenovics növ., Klein Mariska, Tubics Hermin, Reichstatter Mariska, Kétyi Aranka, Leitermann növ., Hauk Teréz, Ambrus Teréz, Kladek Paula, Szemel Anna, Tóth Mariska, Kubicsék Riza stb. stb.

— **(Eljegyzés.)** Hamedli Gyula jó nevű pécsi fényképész eljegyezte özv. Schellenberg Jakabné kedves leányát — Irma-t.

— **(Tűz.)** Szerdán este kigyulladt Sombereken Müller Andrásnak a lakház udvarán levő présháza, a honnan a tűz — mielőtt észrevették volna — átcsapott Micheliz Ádám lakóházára s ugy a Müller présházát mint Micheliz lakóházát elhamvasztotta. Az utóbbival együtt a lángok martaléka lett huszrak gabona s vagy hatvan kosárra való új kukoricák. A ház ugyan kis összegre biztosítva volt, de az elégett gabonaneműek nem s így az ezek megsemmisülése által szenvedett kár érzékenyen sújtja Micheliz Ádámot. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **(Pályázat.)** A dunatöldevari kir. járásbírósnál albirói állásra pályázat nyitott. A pályázati kérvények két hét alatt adandók be.

A nő: Megvallom, nem tudtam.

A férfi: És ezt a pillanatot választja ön, hogy velem az értékek elhelyezéséről beszéljen? Hallatlan! Nos jó éjt, kedves barátnóm.

A nő: Bocsánat, mielőtt elaludnál, tegyél csak valamit lábaimra. A tűz kialudt és fázni kezdek.

A férfi: Még mit nem! Utálatos meleg van! Már nagyon is melegem van. Ha még egy takaróval több lenne, szemem sem hunynám be. Es aztán újra fel kellene kelnem s félek, hogy áthülök.

A nő: Legalább nyujtsd ide azt a csésze hideg levést, ágyad fejénél van, ez nem fog háborogni, és én ugy éhezem!

A férfi: Ah igaz! hideg levesem, ezt egész elfeledtem, nos, az ugyan kellemes lenne! Egész éjjel gyomorgörögöm lett volna. Igen jól tette, hogy eszembe juttatá, (veszi a csészt és inni kezd.)

A nő: Legalább hagyd meg belőle a felét.

A férfi: A csésze valóban igen kicsi. Nem fog maradni több benne senkinek sem.

A nő: A negyedet?

A férfi: Lehetetlen.

A nő: Egy kortyot, csak egy kortyot!

A férfi: Akkor mondja ön, mikor már nincs benne semmi (visszateszi a csészt). Ah! jobban vagyok már. Most, jó éjt.

A nő: Nos, meg sem csókolysz, mielőtt elalszol?

A férfi: (Félig kinyitja szemét és megcsókolja szája hegyével.)

A nő: Ez nem elég, jó éjt.

A férfi: Ah, hagyjon már aludnom.

A nő: Csókolj meg jobban, mint előbb.

A férfi: Eh! (elalszik.)

— **(Halálozás.)** Sonnewend Manuela, özv. Sonnewend Emanuella, Piufsch Matild leánya, Sonnewend Frigyes dr. pécsi kir. aljárásbíró nővére f. évi szeptember hó 22 ik napján d. e. 10 órákor élete 25 ik évében hosszas szenvedés után jobb létre szenderült. Temetése f. hó 24 én d. u. 4 órákor lesz a Batori utca 7 ik számú házból.

— **(Tolvaj katonák.)** A honvéd sátoztábor környékén fekvő szőlőtelepek gazdái panaszzal járultak a rendőrség elé, hogy azt a kevés termést is, a mi az idén kilátásba volt, nem élvezhetik, mert a honvédek napról-napra dézsmálgatják, úgy annyira, hogy meg sem győződhetnek az ültetett fajok jószágáról, ha csak nem nyújtanak nekik alkalmat a dézsmálgató honvédektől beszerezni az információt. Az a legérdekesebb a dologban, hogy míg más közönséges tolvajok elfutnak, ha a csősz közeledtét érzik, addig derék honvédeink bevárják nagy bátran a csőszt és ha szólanak bátorodik, vagy plane rendreutasítani, hat alaposan elverik. Ezek az állapotokon talán a honvéd sátoztábor parancsnoksága volna hivatva segíteni, mert utóvégre is békében vagyunk, tehát első sorban katonaságunk hivatott a tulajdonjog respektálására. Elvárjuk és hiszszük, hogy ezek a botrányos állapotok meg fognak szünni.

— **(Öngyilkosság.)** Fried Kálmán, Fried Gábor jóhírű dunaszekesi bejegyzett kereskedő 28 éves fia, szerdán délben, a szülői házban agyonlőtte magát. Évés után még megcsókolta atyját s aztán a kereskedőségek szobájába távozott, a hol végzetes tettét elkövette. Temetése csütörtökön délután Dunaszekesi társadalmának rendkívüli részvételével ment végbe. Mi vitte a szerencsétlen fiatal férfit végzetes tettének elkövetésére: azt senki sem tudja. Általános a részvét a sujtott család iránt.

— **(Demokrata munkások.)** Az iparosifjak országos testülete szűke körű mozgalmat indított meg a nemzetközi szocialisták ellen, hogy f. évi szeptember 29 én az ország nagyobb városaiban gyűlések tartassanak, melyek hatalmas ellendemonstrációk szolgálnának az utazgató nemzettagadó szocialista apostolok agitációját ellen. Megintük régebben, hogy mi is osztozunk ennek a fiatal egyesületnek elveiben, mozgalmait érdeklődéssel kísérjük, annál is inkább, mivel teje-n meg vagyunk győződve azoknak a „népboldogító” (?) szocialista vezérek gaz üzelméről. Ha aztán a becsületes magyar munkások felveszik a küzdelmet ezekkel az ámitókkal: a társadalom kötelessége támogatni ezeket az ellenmozgalmakat. A pécsi munkás ifjuság f. hó 29 én (vasárnap) tartja a városi tornacsarnokban gyűlését az ipartestület aegise alatt, mely az egy L a u b e r Mihály kivételével egyhangulag partjára állott az ellenmozgalom csináló józan iparos ifjuságnak és a maga kebeléből K e c s k e m é t y József, Holly Mihály és I m r e Sándor tagokból álló végrehajtó bizottságot küldte ki.

— **(A gonosz szomszéd.)** Örökös haborkodás közt éltek egymás mellett Karaszi János és Sipos István bezdáni lakosok; különösen a gonosz lelkű Karaszi bosszantotta örökké szomszédját. Karaszi János folyó év ápril 12 én éjjel megfélekezve minden emberi érzésről, szomszédja bosszantására annak pincéjébe hatolt, s onnan több apróbb ingóságot körülbelül 58 frt értékben ellopott. Terve sikerült ugyan, de meg is adta árát, mert a csendőrség másnap letartóztatta. A kir. törvényszék bevallásban levő Karaszi Jánost 6 havi börtönrre ítélte, mibe 50 bele is nyugodott.

— **(Betörés.)** Szombat és vasárnap közti éjjel esemény számba menő betöréses lopás rémitett halálra két öreget. Klein Lajos s neje évek óta szatocs-üzlettel bírnak a pálya utca 53. szám alatti házban; csendes, félrevonult életüket mi sem zavarta. Élték nyugodtan öreg napjaikat, míg az említett éjjel kiállott félelmek meg nem törték őket, — sokat vőnitett rajtuk a borzadalom. Ismeretlen tettesek behatoltak Klein üzletébe, s onnan az asztalfiókot — melyben pénz volt, — s más apróságokat, elemeltek. A rendőrség már nyomon van, remélhető hamar el fogja a tetteseket.

— **(Merelli bűvészeti előadása)** tegnap este igen sok nézőt vonzott a „Hattyu” termébe. Merelli mutatványai valóban meglepőek voltak, különösen előtűntek, kik a legutóbbi időben több bűvész férfit láttunk városunkban. A különböző mutatványok mindvégig lekötötték a közönség figyelmét, fénypontja azonban az előadásnak az volt, midőn Merelli magát mint kitűnő hasbeszélő mutatta be, több viasz-alakkal és a családias teljes volt, midőn mintegy azokat a viasz-alakokat hallottuk beszélni és más más hangon énekelni. Hasonlóképpen nagy feltűnést keltett a szép Miss Cora légtánca és az előadás végén való eltűnése a levegőbe emelt szekrényből. Még két előadás lesz, amelyek valószínűleg nagy látogatottságnak fognak örvedeni.

— **(A bécsi gyorsvonat kisiklása.)** Vasárnap reggel a rákospalotai állomáson a bécsi gyorsvonat hibás váltó állítás következtében kisiklott s utját csak félórai késéssel folytathatta. Az eset

részletei a következők: Vasárnap reggel 8 órákor indult el a nyugati pályaudvarból a 106. számú gyorsvonat Bécs felé, mely tíz vagonból és az étkező kocsiból állott. A rákospalotai pályaudvarnál, ott, a hol a lovasuti sínek keresztezik az államvasut síneit, öt kocsi, köztük az étkező kocsi, egyszerre kisiklott. Az első hat kocsi átment a váltón s így ezeknek semmi bajuk sem történt, de a kisiklott kocsik közül egy első és másodosztályu kombinált kocsi felborult és összezúzódott, a többiek pedig kisebb nagyobb mértékben megrongálódtak. Szerencsére az összekötő lánc a kocsik között elszakadt, mert különben nagyobb baj történt volna. Az utasok közül így nem esett senkinek sem baja, csak az egyik utas sérült meg könnyebben a lábán, egy másik a kezén. A kisiklás hírére azonnal a helyszínére ment K o l o z s v á r y rendőrkapitány. Ollé Elek forgalmifőnök, T h a l y és T o l n a y tőfelügyelők, a kik azután megtették a szükséges intézkedéseket, hogy a vonat folytathassa útját. A vonatot fél óra múlva a hat első kocsival el is indították Bécs felé, úgy hogy a kisiklott kocsik utasait átszállították. A megrongált pályateszt helyreállítására nagy számú munkást rendeltek ki, a kik a munkát délig elvégezték úgy, hogy a forgalomban fenakadás nem történt. Az egész balesetnél sokat köszönhetnek a mozdonyvezetőknek, a kik lélekjelenlétét nem vesztve azonnal ellengőzt adott s a vonatot megállította. Ha ezt nem teszi, kiszámíthatlan szerencsétlenség történhetett volna. A kisiklást az okozta, hogy a lovasuti és államvasuti sínek keresztezésénél a váltó rosszul volt állítva. A közlekedés most egyelőre csak álszállással történhetik.

— **(„Ma még nagy csoda lesz!”)** Ez a kijelentés majdnem börtönbe juttatta Kis Erős Sándor mohácsi lakost. Mult év október 15 én délielőtt berugott állapotban beállított Bahrah Győző mohácsi kereskedő üzletébe s tőle pálinkát és szivart kért, ki is azt a legnagyobb készséggel kiszolgáltatta. Mikor már néhány pohár pálinkát lenyomott, Bahrah fizetésre szólította fel Erőst, de ő a helyett, hogy fizetett volna, még 20 krajcárt kért kölcsön, mit természetesen nem kapott. Erre kést vett elő Kis Erős Sándor s a kereskedőt fenyegetni kezdte: Ma még nagy csoda lesz! — ezzel eltavozott, körülbelül egy negyed óra múlva újra visszajött, s most már három forintot kért kölcsön. Láttá Bahrah, hogy ré szeg emberrel van dolga, szépen kivezettette Erős Sándort üzletéből, ki erre el is ment. A kir. ügyész eljuttatta vádlótól szemben a vádat, azon indokból, miután nem látott a fent irt cselekményben komoly fenyegetést. A kir. törvényszék tehát Kis Erős Sándort — felmentette.

— **(Csaló vajavasszony.)** László Andrásné szül. Farkas Anna kapos szekesi lakos éven át vajat szállított Lederer Samu kereskedőnek, ki is mind addig meg volt elégedve Lászlóné szállítmányával, míg az egy esetben meg nem esalta. Feltűnt Lederernek f. évi ápril havában, hogy a szállított vaj mily kicsiny s mégis milyen nehéz felvágta hát az egyik darabot s legnagyobb bámulatazta azt tapasztalta, hogy az belől minden féle romlott tej anyaggal van tele s a közepén egy vas darab van. Jelentést tett rögtön a község bírójánál, ki is Farkas Annát csalás büntetéseért letartóztatta. A kir. törvényszék 15 frt pénzbírágra ítélte vádlott nőt, ki is azt három napi börtönrre kérte átváltóztatni, mint hogy fizetni képtelen.

— **(Verekedés.)** Az elmúlt éjjel a cirkáló rendőrség egy könnyen végzetessé válható verekedésnek vette elejét. Battyan András, Kovács József, Savari György, Mihálovics József stb. részeg legények valami csekélység felett összevesztek, úgy hogy már kenyértörésre került a sor, — kést vettek elő. A nagy zaj magára vonta a rendőrség figyelmét, ki is a részeg verekedőket letartóztatta.

— **(Jótékony adományok.)** A Kereky-féle ház építkezésénél szerencsétlenül járt kézművesek felszegélyezésére újabbán Gyula-pusztáról kaptunk 20 frtot, mint Ó t ó c s k a Géza ur gyűjtését. Ez összeghez járultak:

özv. F ö r s t e r B é l á n é	5 frttal.
M o l n á r K á l m á n n é	2 frttal.
M o l n á r K á l m á n	2 frttal.
Ó t ó c s k a G é z á n é	2 frttal.
„ L e n k e	2 frttal.
„ G é z a	5 frttal.
ifj. B r á z a y K á l m á n	2 frttal.

összesen 20 frt,

mely összeget Reeh György rendőr-alkapitány urnak beszolgáltattuk.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ”

XXII. évfolyamának októb.—decz. negyedére.

Ide s tova egy éve lesz, hogy lapunk mint napilap futja pályafutását és annyit már most konstataíhatunk, hogy kiadónk áldozatkéssége, a szerkesztőség hazafias buzgalma nem esett hiába: mert a „Pécsi Figyelő” napról napra nagyobb tért hódít, a mit köszönhet csupán annak, hogy mindenkor lepezetlenül megmondta az igazat. Dicsért, méltatott, ha az érdem elismerését követelt; de körlehetlenül ostorozta a bűnt, a visszaéléseket és a korrupciót.

Mint pártlap, a „Pécsi Figyelő” egyetlen az egész Dunántul, mely naponként megjelenve szilárdan és lankadatlanul kitart a függetlenségi elvek mellett. Célunkat, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza, sohasem fogjuk szem elől tévesztetni.

Hirrovatunk tekintetében vehették észre olvasóink, hogy az egyre változatosabb és tartalmasabb volt. Jövőre is gondunk lesz erre, mert alig van a vármegyének számot tevő helysége, a hol tudósítónk ne volna. Így aztán gyorsan értesülve a vidék eseményeiről, belső munkatársaink által pedig a helyi dolgokról, a „Pécsi Figyelő” ma már azzá lett, a mivé minden jól szerkesztett vidéki lapnak lennie kell: hírforrása a fővárosi sajtónak.

A fővárosban állandó tudósítónk van, a ki az országgyűlésről, fontosabb politikai hírekről, szenzációsabb eseményekről táviratilag értesít, úgy hogy e tekintetben igen sokszor 24 órával megelőzzük a fővárosi lapokat. Tudvalevőleg lapunk naponként esti 6 órákor jelenvén meg, ugyanazok a dolgok csak a másnap Pécsre érkező fővárosi lapokban olvashatók.

A „Pécsi Figyelő”, mint az igazi közvélemény hű kitejezője tehát nem szorul hangzatos reklámokra. Ismeri közönségünk rég idő óta kedvele lapját. Eppen azért a közeledő évnegyed alkalmával csupán azzal a kérő figyelemzettel fordulunk olvasóinkhoz, hogy az előfizetési díjat beküldeni sziveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő” megmarad a régi, ezzel a különbséggel, hogy ezentul fokozott igyekezettel azon leszünk, hogy még több olvasót és barátot csoportosítsunk az alá a zászló alá, melyet a „Pécsi Figyelő” lobogtat, melyre Magyarország függetlensége van felírva.

Bizva közönségünk hazafiságában, hiszszük, hogy azokra ezentul is számíthatunk, a kik eddigelő is híveink voltak. A kiknek pedig anyagi körülményei nem engedék, hogy a napilap pártolása által pártolják a függetlenséget: ott van **heti-kiadásunk**, melynek negyedévi előfizetési ára csak 75 kr.

Tisztelettel kérjük tehát az előfizetési összegnek minél előbb való beutódását, nehogy a lap szétkúrdésében fennakadás álljon be. A hátralévő negyedre lapunk előfizetési díja annyi, mint azelőtt volt, vagyis **2 frt 50 kr.**

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

TÁVIRATOK.

— Kossuth Ferenc Szegzárdon.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A megállapított program szerint Kossuth Ferenc tegnap délután 3 óra 15 perckor érkezett Szegzárdra Sárbogárdról külön vonattal. Utjában a közbeeső állomásokon több helyt üdvözölték. A szegzárdi pályaudvaron Boda Vilmos orsz. képviselő üdvözölte, a mit az impozáns bevonulás követett. Valóságos díszmenet volt, melyben a városi lakosság ezrein kívül résztvettek a szegzárdi önkéntes tűzoltók, a vidékről érkezett vendégek, fehérbe öltözött leánykák, banderisták. A Zavaros-féle kereskedés előtt diadalkapu volt felállítva, ezen keresztül Kossuth Ferenc Boda Vilmos képviselő Bezeredy-utcai lakására vonult, a hol szállva volt. Az idő kedvező volt és a kis vásártéren tartották a szervezkedő gyűlést, a hol legelőbb is Jesszenszky László báró (Ugron-párti) képviselő üdvözölte a város vendégét. Hangsúlyozta a párt egyesülését Kossuth vezérlete alatt. Kossuth Ferenc örömmel látja a lelkesedést, — mint válszában mondá — de ezt nem veszi személyére, hanem a haza függetlenségi vágyai kifolyásának tekinti. Sohasé volt a lelkesedés szükségesebb,

mint most, midőn közeledik az idő, hogy szavazni kell a legnagyobb horderejű kérdésekben, mint a nemzeti bank és az önálló vámtérület fölött. Rátér ezután arra, hogy lehetetlen szétforgácsolt erővel és pártviszályal harcba menni; mert erős a meggyőződése, hogy a jövő választáson a függetlenségipártot szétverik, ha nem egyesül. Nem pretendálja magának, hogy vezér legyen, de minden körülmények közt hazafi óhajt maradni. A pártoskodást a végső órában el kell távolítani, mert a párt szétörését megengedve, vége a hazának. — Kossuth éljenzéssel fogadott beszéde után Boda Vilmos terjesztette elő határozati javaslatát, a mely kimondja, hogy sajnálja a beállott pártszakadást és az újra való egyesülési törekvést üdvözli, előre is ünnepélyesen kijelentve, hogy az 1848-iki törvényekhez összeségében tántoríthatatlanul ragaszkodik és egyuttal a vármegyében a szervezkedésre 72 tagu választmányt alakít. A határozati javaslatot egyhangulag elfogadták. Este 7-kor a „Szezárd szálló” nagytermében bankett volt, a mely alatt a város polgársága fáklyás-zenevel tisztelte meg Kossuth Ferencet, kit a polgárság nevében Borzsák Endre ref. lelkész üdvözölt. Az éjjeli vonattal Kossuth Ferenc elutazott.

— **Juszt Gyula véleménye a párt-egyesülésről.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Juszt Gyula tegnap délután Orosházán beszédet tartott és a többi közt felemlítette, hogy nagyon óhajtja ugyan az egyesülést, de nem minden áron, csakis az egységes elvi alapon. Kijelentette végül, hogy a párt fennmaradása nem függ az egyesüléstől; mert el vannak tökéve más árnyalattal együtt, ha lehet, de nélkülök, sőt ellenük, ha kell, küzdeni.

— **A király Kolozsvárott.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ő felsége tegnap érkezett Kolozsvárra, a hol nagy lelkesedéssel és fényvel fogadták. Délelőtt részt vett a sz. Mihály templomban celebrált nagymisén. Délután a király Bánffy-Hunyadra ment, a hol hasonló nagy lelkesedéssel fogadták. Ma délelőtt a király a hadgyakorlatokat nézte végig. Az elmúlt éjjel nagy hideg volt, de a táborzó katonák jól kibírták.

— **Jászai Mari pöre.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zeufolt termet csinált a nagy tragikának mára kitűzött tárgyalása. Gajzágó bíró, mivel igazoltatott, hogy Jászai csak erősen megmarkolta a vele incselkedő Szohner Olgát, a mit különben is csak izgatottsága miatt tett, fölmentette. A közönség éljenzett, panaszos és Jászai felebbezett.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

Szeptember hó 30.

Előadó: Dr. Dobi Imre.

1. Dani Áron községi bíró — ifj. Farahó János és idősb Farahó János d. e. 9 óra.
2. Schvarcz Lipótné — Goldschmid Bernát d. e. 9 és negyed óra.
3. Jung Györgyné — Pécs baranyai központi takarékpénztár d. e. 9 és fél óra.
4. Schmidt József — Kleinheinecz József d. e. 9 és háromnegyed óra.
5. Petrovits Mió — Frányits Vászó d. e. 10 óra.
6. Stern Károly — Klausz Paulina és társa d. e. 10 és negyed óra.
7. Hoffmann György — Liptódi róm. kath. hitközség d. e. 10 és fél óra.
8. Lukács József — Simon József és Imre d. e. 10 és háromnegyed óra.
9. özv. Kovács Danielné — Szűts János és neje d. e. 11 óra.
10. Paulovits Józsefné — Newyorki biztosító társaság d. e. 11 és negyed óra.
11. Főris Pál — Főris József d. e. 11 és fél óra.
12. Morschauser György — Muth Mihály d. e. 11 és háromnegyed óra.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAISZ JÓZSEF
KIADÓ

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

Hirdetések.

Pécsen, a Papnövelde-utca 7. szám alatt egy 6 szobából és tartozékaiból álló

Lakás

azonnal kiadó.

Ezen ház előnyös feltételek mellett eladó.

Bővebbet Kim Gáspár ügyvéd úrnál esetleg a tulajdonos Mágocsvidéki takarékpénztárnál.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Faeladási hirdetmény.

Vasas község közbirtokos közönsége ezzel közhírré teszi, hogy a határukban levő I-ső és II-ik akna között elterülő legelő-erdőjükön található összes, és pedig 2246. t. m. tölgy; — 288. t. m. cser; és 542. t. m. gyertyán; leginkább banya-fának alkalmas faanyag törzsön, Vasas község bíró házában 1895. évi október 15-ik napján d. e. 10 órakor megtartandó zárt írásbeli ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár 10.000 forint.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át banatpenzül az árverező bizottság kezébe letenni. — A szóbeli árverés megkezdése előtt 10% banatpenzrel ellátott írásbeli zárt ajánlatok szintén elfogadhatnak.

Az ajánlatban megígért ár számjegyekkel és betűkkel világosan kiírandó, valamint felemlítendő az is, hogy árverező az árverési, és kihasználási feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti. — Oly ajánlatok, melyek az előirt kellekkel nem bírnak, figyelmen kívül hagyatni fognak.

A részletes árverési és kihasználási feltételek Vasas község bíró házában, és alulírott ifj. Varga János vasasi lakosnál bármikor megtekinthetők.

Vasas, 1895. szeptember 20-án.

Vasas községi közbirtokos közönség megbízásából

Ifj. Varga János

erdőbizottsági elnök

Med. Dr. Breuer József

fogspeciálista, fogműtő.

Lakik: Irgalmas-u. 20. sz. alatt; november elsejétől „Központi takarékpénztári épület.”

Rendel: d. e. 9—12, d. u. 2—6.

A hazai, mint a külföldi egyetemeken elsajátított módszer szerint a modern technika vívmányainak felhasználásával készít jótállás mellett:

Arany-, platin-arany-, porcellán-, üveg-, arany-ezüst-rézamalgam és cement plombokat; kautsuhuk- és fémbe foglalt fogsorokat; különböző faju stiftfogakat; obturatorokat; helyettesít resecált állkapcsokat, kijavít (Sauer, Walkhoff, Warnekros stb. gépezetek) hibásan álló fogakat.

Foghúzás kéjgázzal és anélkül.